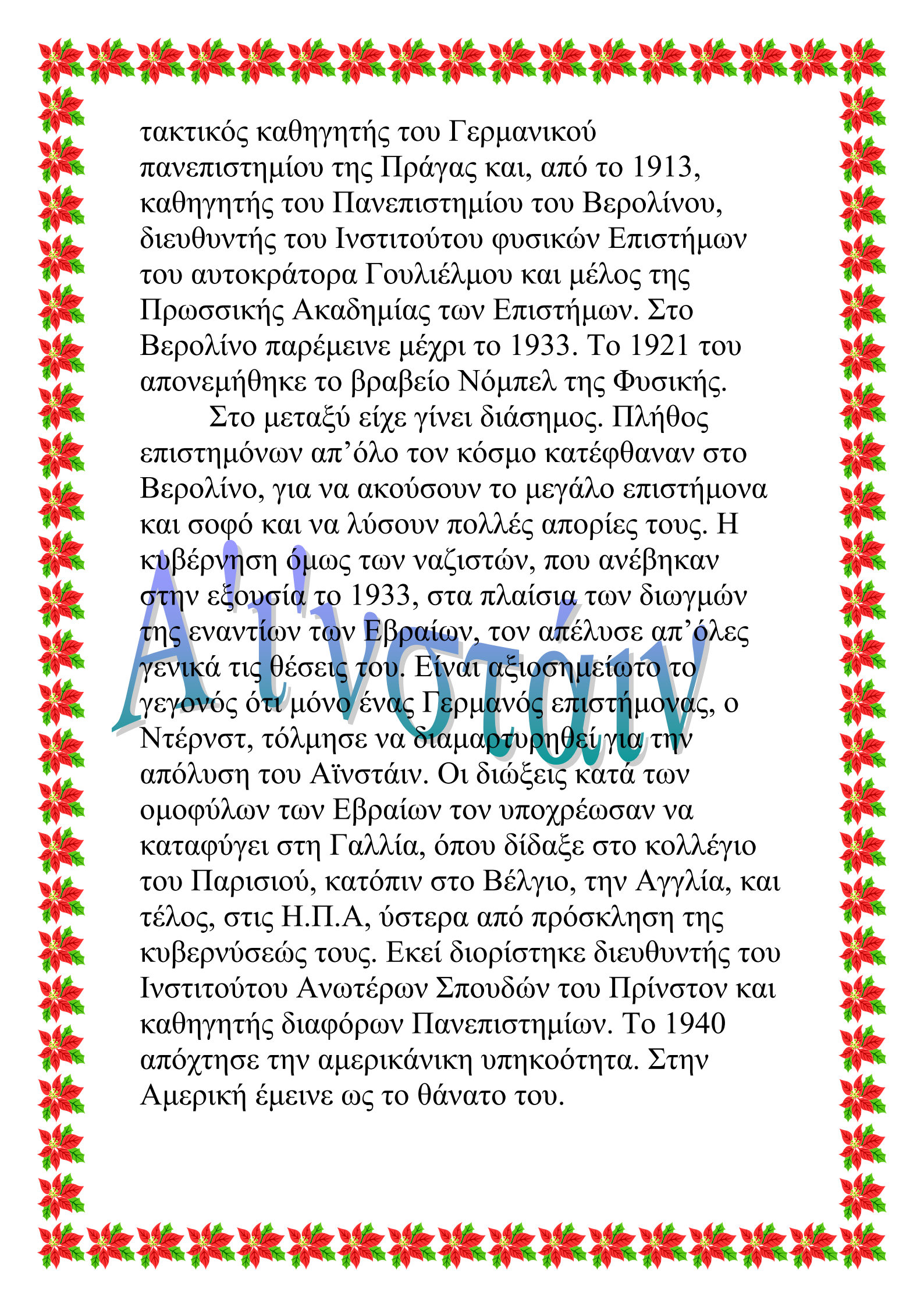

Αΐνσταϊν

Επιφανέστατος Γερμανοεβραίος φυσικομαθηματικός. Γεννήθηκε το 1879 στο Ούλ της Γερμανίας και πέθανε το 1955 στο Πρίνστον των Η.Π.Α. Την παιδική του ηλικία την έζησε στο Μόναχο. Κατά τα πρώτα μαθητικά του χρόνια δεν μπορούσε να καταταχθεί μεταξύ των καλών μαθητών. Γι' αυτό και όταν αργότερα οι γονείς του ήρθαν Ιταλία και αυτόν τον έστειλαν στη Ζυρίχη της Ελβετίας για ανώτερες σπουδές, δεν πέτυχε στις πρώτες εισαγωγικές εξετάσεις στο Πανεπιστήμιο, αν και ήταν άριστος στα μαθηματικά. Στην Ελβετία γρήγορα πολιτογραφήθηκε και η υπηρεσία του στο Ομοσπονδιακό Γραφείο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας του εξασφάλιζε το χρόνο, που του ήταν απαραίτητος για τη μελέτη προβλημάτων της φυσικής. Το 1909 έγινε έκτακτος καθηγητής του πανεπιστημίου της Ζυρίχης , το 1911-1912

τακτικός καθηγητής του Γερμανικού πανεπιστημίου της Πράγας και, από το 1913, καθηγητής του Πανεπιστημίου του Βερολίνου, διευθυντής του Ινστιτούτου φυσικών Επιστήμων του αυτοκράτορα Γουλιέλμου και μέλος της Πρωσικής Ακαδημίας των Επιστήμων. Στο Βερολίνο παρέμεινε μέχρι το 1933. Το 1921 του απονεμήθηκε το βραβείο Νόμπελ της Φυσικής.

Στο μεταξύ είχε γίνει διάσημος. Πλήθος επιστημόνων απ'όλο τον κόσμο κατέφθαναν στο Βερολίνο, για να ακούσουν το μεγάλο επιστήμονα και σοφό και να λύσουν πολλές απορίες τους. Η κυβέρνηση όμως των ναζιστών, που ανέβηκαν στην εξουσία το 1933, στα πλαίσια των διωγμών της εναντίων των Εβραίων, τον απέλυσε απ'όλες γενικά τις θέσεις του. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι μόνο ένας Γερμανός επιστήμονας, ο Ντέρνστ, τόλμησε να διαμαρτυρηθεί για την απόλυση του Αϊνστάιν. Οι διώξεις κατά των ομοφύλων των Εβραίων τον υποχρέωσαν να καταφύγει στη Γαλλία, όπου δίδαξε στο κολλέγιο του Παρισιού, κατόπιν στο Βέλγιο, την Αγγλία, και τέλος, στις Η.Π.Α, ύστερα από πρόσκληση της κυβερνήσεώς τους. Εκεί διορίστηκε διευθυντής του Ινστιτούτου Ανωτέρων Σπουδών του Πρίνστον και καθηγητής διαφόρων Πανεπιστημίων. Το 1940 απόχτησε την αμερικάνικη υπηκοότητα. Στην Αμερική έμεινε ως το θάνατο του.